

vidsträckt tillämpning som möjligt, utan äfven tillåta att, der omständigheterna sådant påkalla, och lagligt hinder ej möter, bestämmelserna i Kongl. Förordningen den 14 April 1886 angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof, varda äfven på telefonledning tillämpade.

Stockholm den 6 Maj 1886.

På Utskottets vägnar:

WILHELM ROOS.

N:o 18.

Ank. till Riksd. Kansli den 6 Maj 1886, kl. 12 midd.

Första Kammarens Första Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 5, med anledning af väckt motion angående skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan om framläggande af förslag till förändrad uppställning af tulltaxan samt om uppsägning af vissa handels- och sjöfartsfördrag.

I en inom Första Kammaren väckt motion, N:o 45, har Herr *L. O. Smith* hemställt, *dels* att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t ville anhålla, att till nästa sammanträdande Riksdag måtte framläggas förslag till tvenne tulltaxor, en *speciel*, gällande mot de länder, med hvilka Sverige ingått för längre tid bindande tarifftraktater eller hvilkas tullpolitik ej väsentligen försvårade vår exporthandel, och en *allmän*, gällande mot andra länder, samt *dels* att Kongl. Maj:t, i den mån sådant befunes för ändamålet erforderligt, måtte uppsäga de handelsfördrag äfvensom handels- och sjöfarts-

fördrag, som ej vore förenade med särskilda för längre tid bindande tariffer. Till stöd för dessa yrkanden har motionären hänvisat på de skäl och grunder, som af honom blifvit anförda i en annan inom Kammaran väckt motion, N:o 44, angående i vissa länder producerade varors undantagande från tillämpning af de förhöjda eller nya tullsatser, som under närvarande riksdag kunde beslutas, hvilken motion, hänvisad till Riksdagens Bevillnings-Utskott och af detsamma i dess Betänkande N:o 11 afstyrkt, numera blifvit af båda Kamrarna afslagen.

Motionären har särskildt fäst sig vid den enligt hans förmenande för vårt land ytterst ogynsamma *handelsbalans*, som blifvit en följd deraf, att betydliga tullförhöjningar i flere länder drabbat svenska exportvaror, under det att Sverige genom sina bestående handelstraktater varit hindradt att utöfva repressalier. Sina åsigtens rättighet har motionären sökt styrka medelst utförliga statistiska bevis och dervid särskildt framhållit, hurusom vår handel med *Nordtyskland* under senaste åren varit i hög och alltjemt stigande grad för oss förlustbringande, enär öfverskottet af *införselns* värde utöfver *utförselns* under åren 1879—1883 uppgått till respektive 37,253, 44,659, 56,021, 66,021 och 72,121 eller i medeltal 55,216 millioner kronor, under det att motsvarande medeltal under närmast föregående femårsperiod (1874—1878) utgjorde endast 46,204 millioner kronor. Härtill komme att den ökade underbalansen i vår handelsrörelse förnämligast — och åter främst i fråga om utbytet med *Nordtyskland* — berodde på en betydlig ökning i införseln af mer eller mindre förädlade produkter, under det att införseln af råämnen endast obetydligt stigit eller till och med i flere fall nedgått, hvilket tydde på ett aftynande af industrien.

Utan att fränkänna de af motionären påpekade förhållanden den betydelse de kunna förtjena, vill Utskottet dock med afseende på en hufvudpunkt i motionärens bevisföring erinra om det kända sakförhållandet att en stor del af Sveriges import från t. ex. utomeuropeiska länder, södra Europa och Frankrike går genom *Nordtyska* mellanhänder. För öfrigt kan Utskottet ingalunda tillerkänna handelsbalansens siffror den betydelse som motionären velat i dem inlägga. Och äfven om, rent teoretiskt betraktadt, det måste erkännas att staten med full *rätt* skulle kunna försöka att med repressalier möta de angrepp, som genom andra länders protektionistiska tullpolitik rigtas mot åtskilliga af våra inhemska näringar, gäller frågan dock främst, huruvida vi verkligen äro i stånd att genom införande af differentialtullar uppnå några afsevärda fördelar, som icke skulle mer än uppvägas af nya olägenheter. Utskottet är för sin del öfvertygad att både att nyssnämnda fråga måste med *nej* besvaras och att, för den händelse någon ytterligare utredning häraf skulle vara behöflig, Kongl. Maj:t vill låta sådan utredning verkställa

utan särskild framställning af Riksdagen. Och då, på de grunder, som blifvit anförda i Bevillnings-Utskottets ofvannämnda Betänkande N:o 11, hvartill Utskottet anhåller att få hänvisa, någon uppsägning af bestående handels- eller handels- och sjöfartstraktater icke för närvarande torde böra ifrågakomma, särskildt också emedan sådan uppsägning skulle kunna leda till våra största exportartiklars utestängande från viktiga afsättningsorter i utlandet, måste Utskottet hemställa,

att Herr L. O. Smiths föreliggande motion icke måtte till någon Kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 6 Maj 1886.

På Utskottets vägnar:

WILHELM ROOS.

Reservation

af Herr *Thor Ekenman*, mot motiveringen.
